

Stykke af Gardehusarkasernen, der ligger paa Glaciet eller i Grønningen, skulde overgaa til Kjøbenhavns Kommune som Magelæg med et andet Stykke Jord, som Kommunen skulde afgive til Jærnbaneanlæg paa Østerbro. Dette Spørgsmaal er altsaa paa en Maade afgjort, og Udvalget er ved sine Underjøgelse kommer til det Resultat, at ogsaa saglig set burde Kasernen i Virkeligheden sluttes. Udvalget har imidlertid her som ved det foregaaende Forslag haft sin Opmærksomhed henvendt paa Bengespørgsmaalet. Særlig her har det gjort sig gældende, at de Myndigheder, der have tilvejebragt Tegninger og Overslag, have mere tænkt paa at faa det smukt, flot og stort end paa, at det skulde betales. Udvalget har gennem de Overvejelser, det har foretaget, fundet, at Beløbet passende kunde nedsættes fra 1,200,000 Kr. til 985,000, og man har stillet Ændringsforslag i den Retning, Ændringsforslag, som jeg haaber, at Tinget vil vedtage. Saaledes som Forslaget fra først af forelaa, var der flere Bygninger i Palæstil, og der var en Ruten med Plads, som paa ingen Maade var nødvendig. Staten maa til at lære sine Arkitekter, at det er absolut nødvendigt for dem, hvis de overhovedet ville have deres Projekter vedtagne her i Rigsdagen, da ogsaa under Udarbejdelsen af dem at tage Hensyn til Bengespørgsmaalet, hvad de hidtil synes at have glemt. — Der har i Udvalget været en Del Stemmning for, at denne Kaserne burde bygges paa Bognmandsmarken ved Siden af Ingeniørkasernen, men over for dette Forslag har Regeringen imidlertid rejst en saa kraftig Modstand, at man er klar over, at man ikke kan sætte det igennem. Udvalget har derfor frasøgt dette Ønske. — Et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, har desuden ment, at den Fordeling af Bengene til Bygningerne, som her foreslaas, burde have været lidt anderledes. Dette Mindretal har ikke fundet det rigtig, at der første Aar kun bevilges 75,000 Kr. og i senere Aar op imod $\frac{1}{2}$ Million, man vilde have fundet det hensigtsmæssigt at dele Beløbet ligeligt paa de 3 første Aar. Lige over for Flertallets Modstand har det imidlertid ikke haft noget Haab om at kunne sætte et saadant Forslag igennem. Mindretallet faar som Regel, som Forholdene ere, ikke sine Forslag vedtagne, medens Flertallet faar sine vedtagne, og Mindretallet har derfor under saadanne Forhold ikke fundet det nødvendigt at stille noget Ændringsforslag. Modimod det har udtalt sig om sin Stilling i saa Henseende i Betænkningen. Jeg skal paa Udvalgets Begne

tillade mig at foreslaa at vedtage det stillede Ændringsforslag og derefter selve Lovforslaget.

Krigsministeren (C. Thomsen): Med Hensyn til det nu foreliggende Lovforslag kan jeg i alt væsentligt fremsætte tilsvarende Bemærkninger som dem, jeg fremsatte til det Lovforslag, der nylig blev behandlet. Udvalget ytrede for mig et bestemt Ønske om at faa det til Opførelse af Kasernen foreslaaede Beløb nedsat. Jeg kan nu ikke være enig i, at der i det Forslag, der foreligger, har været lagt stor Vægt paa at faa Etablisementet gjort stort og flot, men der har været lagt Vægt paa at faa det efter Omstændighederne saa hensigtsmæssigt som muligt, svarende til dets Formaal, og til Tjenestens hensigtsmæssige Gang. Men paa den anden Side maa jeg erkende, at det ikke altid er nødvendigt at gaa til Konstruktioner af en saadan Beskaffenhed, at deres Varighed ikke kan sættes til et noget kortere Tidsrum, end det her er paaregnet, og jeg har derfor paa Basis heraf forhandlet med de paagældende militære Myndigheder. Vi ere da blevne enige om, at ved en Simplifikation i Konstruktionen og ved forskellige andre Bepaarelser vil Beløbet kunne væsentlig nedsættes. Der har ganske vist været en lille Forskel mellem det Beløb, jeg kom til, og det, Udvalget har foreslaaet i sin Betænkning, men paa den anden Side erkender jeg, at Differencen imellem os er saa lille, at jeg for mit Vedkommende over for det i og for sig store Beløb ikke tør paastaa, at den lille Reduktion i Virkeligheden vil gøre Sagens Gennemførelse umulig. Som Følge deraf kan jeg slutte mig til den af Udvalget foreslaaede Nedsættelse af det paagældende Beløb. — Med Hensyn til Fordelingen paa de forskellige Finansaar tilsigtedes det ved det oprindelige Lovforslag, at Sagen skulde gennemføres i Finanssaarene 1895—96 og 1896—97. Det er imidlertid klart, at naar det Beløb, der bevilges, indskrænkes fra 1,200,000 Kr. til 985,000 Kr., vil det være nødvendigt at gaa til Udarbejdelse af et fuldstændigt nyt Forslag, ny Planer og ny Overslag, og da der samtidig skal føres forskellige Forhandlinger med Kommunen, er det jo klart, at Forarbejderne til Sagens Gennemførelse ville trække saa langt ud, at det ikke er muligt at gennemføre den paa 2 Aar, men at Arbejdet maa strække sig over tre. Det er paa den anden Side klart, at jeg for mit Vedkommende i og for sig ikke vilde kunne have noget imod, om der blev bevilget et større Beløb for det første Finansaar, idet det værste, der kunde